

GECOMBINEERDE COMMISSIE VENNOOTSCHAPSRECHT

van de

Nederlandse orde van advocaten

en de

Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie

Advies inzake het voorstel van de Europese Commissie voor een

Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het vennootschapsrechtelijk kader van de 28^e regeling – “EU Inc.”

I. Inleiding

1. De Gecombineerde Commissie Vennootschapsrecht van de NOvA en de KNB (de GCV) maakt hierbij graag van de gelegenheid gebruik om te reageren op het voorstel van de Europese Commissie voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het vennootschapsrechtelijk kader van de 28^e regeling – “EU Inc.”¹ (het **Voorstel**).
2. De GCV onderschrijft de doelstelling van het Voorstel om grensoverschrijdende activiteiten van ondernemingen te faciliteren en investeringen in Europese ondernemingen te stimuleren. Hiertoe introduceert het Voorstel een gemeenschappelijke Europese vennootschapsvorm. In de rapporten van Draghi² en Letta³ wordt duidelijk gemaakt dat fragmentatie van regelgeving een structureel obstakel vormt voor het Europese concurrentievermogen. Het wegwerken van dergelijke belemmeringen is belangrijk voor Europa om het Europese concurrentievermogen te versterken. In dat licht beschouwt de GCV het Voorstel als een welkom vertrekpunt voor verdere harmonisering van het Europese vennootschapsrecht. Een goed vormgegeven EU Inc.-regime kan een aantrekkelijk instrument zijn voor oprichters, investeerders en grensoverschrijdende ondernemingen.
3. Het wegnemen van belemmeringen en de beoogde verbetering van de investeringsomstandigheden binnen Europa kunnen echter slechts in een beperkte mate worden bereikt via een nieuwe vennootschapsvorm. Daarvoor zijn ook andere harmonisatiestappen nodig, zoals bijvoorbeeld op het gebied van de kapitaalmarktunie.⁴ Het Voorstel dient naar het oordeel van de GCV dus ook te worden gezien als een eerste stap in de richting van verbetering van het juridische en economische raamwerk in Europa.
4. De GCV constateert dat het Voorstel in zijn huidige vorm op een aantal fundamentele punten nadere uitwerking vereist en ze heeft enkele zorgen over het voorliggende Voorstel. Die zorgen

¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14674-28th-regime-a-single-harmonized-set-of-rules-for-innovative-companies-throughout-the-EU_en.

² https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/draghi-report_en.

³ <https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf>.

⁴ Savings and investments union.

vallen uiteen in – op hoofdlijnen – twee onderwerpen. Ten eerste kunnen naar het oordeel van de GCV de voorgestelde vereenvoudiging en digitalisering leiden tot verzwakte waarborgen en een verhoogd risico op fraude, witwassen of ander misbruik. Ten tweede roept het Voorstel de vraag op in hoeverre onderwerpen moeten worden gereguleerd in het Voorstel zelf of dat een leemte moet worden ingevuld door nationaal recht conform artikel 4 van het Voorstel. Die onduidelijkheid leidt tot aanzienlijke onzekerheid over de toepasselijke regels én tot fragmentatie van de beoogde eenheid van de EU Inc. op basis van de zetel van de EU Inc. Naar de mening van de GCV dient het Voorstel te worden aangepast om deze zorgen te adresseren en te waarborgen dat de EU Inc.-regeling voldoende samenhangend wordt, betrouwbaar zal zijn en rechtszekerheid biedt.

5. In dit advies licht de GCV het vorenstaande nader toe aan de hand van enkele kernonderwerpen van het Voorstel die in de ogen van de GCV van belang zijn voor de verdere ontwikkeling van het Voorstel.

II. Commentaar

Verhouding Voorstel tot nationale rechtsstelsels.

6. In de derde overweging bij het Voorstel wordt kort beschreven welke nadelen ondernemers ervaren als gevolg van het feit dat het vennootschapsrecht met name nationaal is geregeld:

“Door de 27 nationale rechtsstelsels, met hun uiteenlopende regels, procedures en nationale rechtsvormen voor vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, ontstaat er binnen de Unie een gefragmenteerd en complex ondernemingslandschap, wat leidt tot rechtsonzekerheid en kosten voor oprichters, ondernemingen en investeerders uit de Unie en uit derde landen.”

Het Voorstel beoogt met een nieuwe Europese vennootschapsvorm deze fragmentering van de nationale regelgevingskaders en de daaruit voortvloeiende belemmeringen voor ondernemingen aan te pakken.⁵ Er is voor gekozen enkele specifieke onderdelen van de EU Inc. in het Voorstel uit te werken. Het bevat bijvoorbeeld regelingen ten aanzien van het ontstaan van de vennootschap, uitgifte en overdracht van aandelen, bepalingen omtrent (besluitvorming door) het bestuur en de vergadering van aandeelhouders, ontbinding en vereffening. Er worden geharmoniseerde en meertalige EU-modellen (templates) voor de statuten voor EU Inc.-vennootschappen opgesteld,⁶ omdat anders: *“er nog steeds sprake [zou] zijn van 27 verschillende nationale modellen voor statuten, wat de fragmentering en de extra kosten voor oprichters en ondernemingen in stand zou houden.”*⁷

7. Het nationale recht blijft in het Voorstel echter een belangrijke rol spelen. In overweging (6) bij het Voorstel staat: *“Het nationale recht moet van toepassing zijn op alle in deze verordening vastgestelde aangelegenheden en op aangelegenheden die niet onder deze verordening vallen.”* En artikel 4 lid 2 van het Voorstel luidt: *“Aangelegenheden die niet onder deze verordening of de statuten vallen, worden beheerst door het nationale recht, met inbegrip van de bepalingen tot omzetting van het Unierecht, die van toepassing zijn op de relevante nationale rechtsvormen in de lidstaat waar de EU Inc. haar statutaire zetel heeft.”* Voorts is in het Voorstel een aantal onderwerpen uitdrukkelijk uitgewerkt.

In het Voorstel is niet voldoende duidelijk geregeld hoe de grens tussen Unierecht en nationaal recht moet worden bepaald. Onduidelijk is hoe *“aangelegenheden die niet onder deze verordening vallen”* moet worden begrepen. En daarmee is niet helder welke rol het nationale recht speelt in de gevallen waarin niet (afdoende) in het Voorstel wordt voorzien. In hoeverre

⁵ Zie de Toelichting bij het Voorstel, p. 2.

⁶ Zie artikel 8 van het Voorstel.

⁷ Dit is te lezen in Overweging (10) bij het Voorstel.

vullen nationale afwijkingen van of aanvullingen op de EU Inc.-regeling (voortvloeiend uit de wet, rechtspraak en de doctrine) deze nader in, of worden deze juist uitgesloten?⁸

8. De GCV acht het zeer aannemelijk dat als onduidelijk is welke onderdelen rechtstreeks door het Unierecht worden geregeld en op welke onderdelen nationaal recht van toepassing is, er als gevolg van uiteenlopende toepassingen en interpretaties 27 verschillende nationale EU Inc.-regimes⁹ komen te gelden. Dit risico ondermijnt de ambitie om fragmentering en een complex ondernemingslandschap (en extra kosten voor oprichters en ondernemingen) tegen te gaan. Zodoende zal de voorliggende regeling juist leiden tot rechtsonzekerheid en (daardoor) extra kosten.¹⁰ Deze onzekerheid zou een reden kunnen zijn om juist zeer uitgebreide statuten op te stellen, teneinde eventuele (interpretatie)risico's te mitigeren.

Poortwachtersrol.

9. In Nederland hebben de notaris en de advocaat een belangrijke poortwachtersrol. Zij hebben een expliciete rol in het kader van het voorkomen van witwassen en financiering van terrorisme. In dat verband heeft de notaris in het bijzonder een controlerol bij de oprichting en bij wijzigingen in de eigendoms- en/ of zeggenschapsstructuur van rechtspersonen. Deze poortwachtersrol is in de loop der jaren steeds intensiever geworden.

Ook in het Voorstel wordt het belang van de controle op rechtspersonen erkend. In overweging (20) bij het Voorstel is te lezen: “*Net als bij elke andere vennootschapsvorm is voorafgaande controle van essentieel belang om misbruik of frauduleuze brievenbusmaatschappijen te voorkomen die verband houden met belastingontduiking of witwaspraktijken.*” In het Voorstel is slechts in controle voorzien bij oprichting van een EU Inc. en dan slechts in zeer beperkte mate.¹¹ Bij een verschuiving van ‘eigenaarschap’ van de EU Inc. door aandelenoverdracht of uitgifte van aandelen (of rechten daarop), vindt op grond van het Voorstel geen enkele controle meer plaats. Hierdoor lijkt de wens om te vereenvoudigen en te digitaliseren te prevaleren boven het verkleinen van de risico's op fraude, misbruik en witwassen.

10. De regeling zoals in het Voorstel is opgenomen lijkt derhalve op gespannen voet te staan met de nationale ontwikkeling. En ook een andere richting in te slaan dan de anti-witwasregelingen binnen de EU, zoals de nieuwe Anti-witwasrichtlijn en Anti-witwasverordening (de Anti-Money Laundering Regulation, AMLR), die in Nederland de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme zullen vervangen. Dit roept de vraag op hoe essentiële onderdelen van de poortwachtersrol, zoals de identificatie en identiteitsverificatie van oprichters en uiteindelijk belanghebbenden en de naleving van anti-witwas- en sanctieregels, maar ook het onderzoek naar de bevoegdheid en handelingsbekwaamheid van personen die namens de vennootschap optreden, alsmede de rechtmatigheid van het oprichtingsproces, met betrekking tot de EU Inc. zullen worden gewaarborgd.

⁸ Zie tevens hetgeen hierna wordt geschreven in het onderdeel van dit advies betreffende de organisatie van de EU Inc.

⁹ Vgl. de Nederlandse kabinetsappreciatie (BNC-fiche, COM(2026) 321, p. 7-8): “het onderhavige voorstel creëert een optioneel regime met een relatief beperkte reikwijdte. Hierdoor zal een ondernemer op de interne markt na oprichting van een EU Inc. nog steeds te maken hebben met versnipperde regelgeving.” Het kabinet geeft daarbij aan dat het de Commissie zal vragen zich proactief ook te blijven inspannen voor materiële harmonisatie van het vennootschapsrecht.

¹⁰ Als gevolg van gerechtelijke procedures. Maar ook doordat bijvoorbeeld instellingen als banken extra verklaringen en bevestigingen zullen eisen.

¹¹ Zie de opsomming in artikel 14 lid 2 van het Voorstel. Voorts wordt in artikel 16 lid 2 van het Voorstel zo'n beperking in tijd en kosten aangebracht, dat geen grondig onderzoek (zoals dat thans door de notaris wordt uitgevoerd) kan plaatsvinden.

11. Het Voorstel voorziet slechts in beperkte controle bij oprichting en in het geheel niet bij latere verschuivingen in de eigendomssituatie van een EU Inc., terwijl binnen het Nederlandse rechtssysteem de poortwachtersrol van de notaris de betrouwbaarheid en integriteit van het vennootschapsrechtelijk kader waarborgt.

Dit roept serieuze vragen op, mede gelet op de mogelijkheid een EU Inc. om te zetten naar, te laten fuseren met of te splitsen naar een andere private rechtspersoon naar het recht van een lidstaat. Een onvoldoende ingevulde poortwachtersrol zal naar het oordeel van de GCV de betrouwbaarheid van de rechtsvorm ondermijnen.

Ontbinding, vereffening en insolventie.

12. De regeling betreffende liquidatie en insolventie voorziet in digitale processen (waaronder ook een grensoverschrijdende, digitale veiling van activa) en een vereenvoudigde procedure voor eenvoudige gevallen. De GCV is van mening dat daarmee gehoor wordt gegeven aan een praktische behoefte. De regeling sluit aan bij het met het Voorstel beoogde doel om te digitaliseren en te vereenvoudigen.
13. Het Voorstel harmoniseert de regels omtrent liquidatie en insolventie echter slechts gedeeltelijk. Veel onderdelen worden overgelaten aan het nationale recht. Naar het oordeel van de GCV heeft dit als gevolg, net als in randnummer 8 wordt benadrukt, dat verschillen ontstaan in de toepasselijke juridische regimes, afhankelijk van hun plaats van registratie.
14. De versnelde vereffeningprocedure voor de solvabele EU Inc. alsook de regeling voor een vereenvoudigde vereffening van een insolvabele EU Inc. dienen nader te worden uitgewerkt. Zo moet bijvoorbeeld de positie van schuldeisers worden verstevigd. En blijven de reikwijdte en werking van de voorgestelde vereenvoudigde insolventieprocedures onduidelijk, omdat deze uitsluitend van toepassing is op “innovatieve start-ups”, welke term niet in het Voorstel wordt gedefinieerd.¹²
15. Al met al is de GCV van mening dat het noodzakelijk is de regeling betreffende liquidatie en insolventie beter uit te werken. Er zijn sterkere waarborgen vereist om te voorkomen dat de vereenvoudiging ten koste gaat van rechtszekerheid en schuldeisersbescherming. Er dient voorkomen te worden dat vennootschappen met andere rechtsvormen zich omzetten in een “EU Inc.” om te profiteren van een flexibeler insolventieregime.

Organisatie.

16. Het Voorstel beoogt een flexibele regeling te bieden waar het de organisatie van de EU Inc. betreft, zodat de rechtsvorm kan worden ingericht op basis van de uiteenlopende behoeften van de ondernemingen (considerans 32 van het Voorstel). Dit doel wordt ondersteund door de GCV en sluit ook aan bij één van de doelstellingen van het Nederlandse ondernemingsrecht, in het bijzonder voor de besloten vennootschap. Wel roept dit streven en de wijze waarop daaraan in het Voorstel invulling wordt gegeven bij de GCV een aantal vragen op, welke hieronder worden geadresseerd.
17. De bepalingen rondom de organisatie van de EU Inc. zijn hoofdzakelijk geregeld in hoofdstuk 5 van het Voorstel. Ook andere bepalingen spelen echter een belangrijke rol, zoals het hiervoor al beschreven artikel 4, maar ook bijvoorbeeld de artikelen 56 en 57 (over uit uitoefenen van aandeelhoudersrechten, waaronder het stemrecht) en artikel 72 (over dividenduitkeringen) van

¹² Overigens wordt door de Commissie wel op andere plaatsen aangegeven wat hieronder moet worden begrepen: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/strategy/strategy-research-and-innovation/jobs-and-economy/eu-startup-and-scaleup-strategy_en.

het Voorstel. Al deze bepalingen in aanmerking nemende kan een aantal opmerkingen worden geplaatst, welke opmerkingen kunnen worden onderverdeeld in vier categorieën:

a. In een aantal gevallen wijkt de regeling zoals opgenomen in het Voorstel uitdrukkelijk af van vergelijkbare regelingen of uitgangspunten naar Nederlands recht, zowel in beperkende als in verruimende zin. In beperkende zin bepaalt artikel 42 lid 2 van het Voorstel bijvoorbeeld dat ten minste één bestuurder een natuurlijk persoon moet zijn. Dit voorschrift kent het Nederlandse recht niet en het is de vraag of dit niet onnodig beperkend is. Ook is in artikel 43 lid 4 van het Voorstel bepaald dat een rechtshandeling verricht in strijd met het statutaire doel van de vennootschap geldig is, terwijl dat naar Nederlands recht vernietigbaar is (artikel 2:7 BW). Een voorbeeld van een verruimende bepaling is dat artikel 56 lid 5 van het Voorstel bepaalt dat – als de statuten daarin voorzien – de aandeelhouders de mogelijkheid hebben om de financiële administratie van de vennootschap in te zien. Hoewel dit naar Nederlands recht in theorie ook mogelijk is, heeft Nederland geen gevestigde traditie van dergelijke *books and records* verzoeken en bestaat daarvoor ook geen uitdrukkelijke wettelijke bepaling. Dergelijke afwijkingen van het Nederlandse ondernemingsrecht betekenen dat de EU Inc. een eigen en meer autonoom karakter krijgt ten opzichte van de Nederlandse rechtspersonen, waar ook de Nederlandse rechter – vooralsnog – minder ervaring mee heeft. De GCV ziet dit – voor wat betreft de bepalingen in hoofdstuk 5 van het Voorstel – echter niet als een groot obstakel voor de effectiviteit van de EU Inc.

b. Een aantal bepalingen in het Voorstel lijkt ruimte te laten voor een andere uitleg op basis van hoe begrippen worden ingevuld naar nationaal recht. Een prominent voorbeeld hiervan is artikel 44 van het Voorstel, waarin onder meer is bepaald dat bestuurders moeten handelen in “*the best interest of the company*”. In lidstaten wordt verschillend gedacht over wat dit belang belichaamt. Sommige lidstaten leggen de nadruk op het belang van de aandeelhouders, al dan niet op de lange termijn (het *shareholders model*), terwijl andere lidstaten meer kijken naar de belangen van belanghebbenden bij de vennootschap (het *stakeholders model*). Vergelijkbare verschillen van uitleg kunnen zich voordoen bij begrippen als “*good faith*”. Dit leidt mogelijk tot een andere uitleg en vervolgens toepassing van bepalingen uit het Voorstel op basis van de zetel van de EU Inc. De vraag is of dit (mogelijke) verschil wordt beoogd en / of voldoende onderkenning heeft gekregen van de opstellers. Het zou in ieder geval goed zijn om in de considerans van het Voorstel te verduidelijken hoe de toepassing van de regeling wordt beoogd en of dit inderdaad verder wordt ingevuld naar nationaal recht.

c. Een hiermee verband houdend aandachtspunt is dat de bepalingen in het Voorstel vaak relatief beperkt zijn uitgewerkt en de toelichting op de bepaling (zeer) summier is. Allereerst leidt dit tot een punt van zorg, omdat het ondernemingsrecht – in ieder geval in Nederland en in veel andere lidstaten – een relatief ver doorontwikkeld rechtsgebied is met gedetailleerde regelingen en rechtspraak. Ter illustratie kan worden gewezen op de bepalingen rondom het uittreden / uitstoten van aandeelhouders en het enquêterecht. In het Voorstel worden vergelijkbare regelingen geïntroduceerd in de artikelen 52 (uittreding) en 56 lid 6 (enquête) van het Voorstel. Deze regelingen zijn echter zeer summier, vaak niet meer dan één lid van een artikel, terwijl de Nederlandse regelingen die deze onderwerpen behandelen veel uitgebreider zijn. De vraag is of een dergelijk summiere regeling wel effectief is.

In het verlengde hiervan ligt – zoals eerder aan bod kwam – de vraag wat de inspiratie kan of moet zijn voor een verdere uitleg van (leemten in) de regeling. Dit speelt bij de hiervoor genoemde uittreding en enquête, maar bijvoorbeeld ook bij de regelingen omtrent tegenstrijdige belangen (artikel 45 van het Voorstel) en de rol van de bestuurders bij een dividenduitkering (artikel 72 lid 3 van het Voorstel), die wat betreft de wettekst zelf vrij nauw aansluiten bij de equivalente Nederlandse bepalingen (artikel 2:239 lid 6 en 2:216 lid 2 BW). In het Nederlandse recht worden de – eveneens vrij summiere – wetteksten aangevuld op basis van – vooral – de

parlementaire geschiedenis en rechtspraak. Die aanvullingen ontbreken echter vooralsnog voor de EU Inc. Het zal in eerste instantie aan nationale rechters zijn om die aanvulling te geven.

d. Het Voorstel laat ook bepaalde ondernemingsrechtelijke instrumenten ongeregeld, terwijl daar in het Nederlandse ondernemingsrecht wel bepalingen voor zijn. De vraag is of en zo ja hoe die doorwerken in de EU Inc. op grond van artikel 4 van het Voorstel. Daarbij kan een onderscheid worden gemaakt tussen twee vormen van leemten:

i. Ten eerste zijn er de instrumenten die wel worden geregeld, maar niet (zo) volledig als naar Nederlands recht het geval is. Een voorbeeld hiervan is het nemen van een besluit door de algemene vergadering van aandeelhouders. In artikel 48 e.v. van het Voorstel is een aantal bepalingen hierover opgenomen. Daarin is niet opgenomen dat de bestuurders en commissarissen een raadgevende stem hebben, zoals onder Nederlands ondernemingsrecht wel het geval is (artikel 2:227 lid 7 BW). De vraag die daardoor opkomt is of het concept van de raadgevende stem van bestuurders en commissarissen bij de EU Inc. met zetel in Nederland langs de band van artikel 4 van het Voorstel moet worden ingevuld naar nationaal recht of simpelweg niet bestaat. De GCV vermoedt dat het laatste het geval is, maar dit voorbeeld laat de complexiteit van artikel 4 van het Voorstel zien en het verdient in de ogen van de GCV aanbeveling in meer detail te regelen wat de verhouding is van artikel 4 van het Voorstel tot leemten in het Voorstel.

ii. Ten tweede zijn er instrumenten die in het geheel niet worden geregeld in het Voorstel, terwijl die naar Nederlands recht wel worden geregeld. Dit geldt in het bijzonder voor wat misschien wel moet worden gezien als de belangrijkste bepaling van het Nederlandse ondernemingsrecht; artikel 2:8 BW. Deze bepaling, die voorschrijft dat de betrokkenen bij de vennootschap, en in ieder geval de aandeelhouders en bestuurders, zich jegens elkaar en de vennootschap redelijk en billijk moeten gedragen en een regel niet van toepassing is als de toepassing daarvan in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is, ligt als een deken over het Nederlandse ondernemingsrecht en is de basis voor een groot aantal door de rechter ontwikkelde leerstukken. Ter illustratie, de informatieplicht van bestuurders richting aandeelhouders om onder bepaalde omstandigheden proactief informatie te verschaffen is volledig gebaseerd op artikel 2:8 BW. Het voorstel voorziet niet in een vergelijkbare bepaling, maar slechts in de algemene regel dat bestuurders in “*good faith*” moeten handelen. Dit roept de vraag op in hoeverre artikel 2:8 BW een rol speelt bij een EU Inc. met haar zetel in Nederland. Zonder het instrument van artikel 2:8 BW zou (a) de ‘Nederlandse’ EU Inc. sterk afwijken van het Nederlandse ondernemingsrecht en (b) de Nederlandse rechter een belangrijk instrument missen wat betreft de rechtsontwikkeling van de EU Inc. Ook verder is een aantal onderwerpen geheel niet aan de orde, zoals het structuurregime en in algemene zin de raad van commissarissen of niet-uitvoerende bestuurders. Moeten die Nederlandse ondernemingsrechtelijke regelingen worden gebruikt in de EU Inc. of zijn die juist niet van toepassing?

18. Het bovenstaande laat zien dat, hoewel de bepalingen van hoofdstuk 5 van het Voorstel slechts in beperkte mate expliciet afwijken van de Nederlandse wettelijke regeling, deze wel een groot aantal vragen oproepen. Enerzijds zien die vragen op de uitleg / verdere invulling van de bepalingen in de EU Inc., al dan niet door het Nederlandse recht, en anderzijds zien die erop in hoeverre het Nederlandse recht de leemten die het Voorstel laat zou moeten invullen. Het Voorstel zou winnen aan duidelijkheid en de rechtszekerheid bevorderen als het meer richting geeft aan het beantwoorden van die vragen. Daarbij dient een duidelijk antwoord te worden gegeven op de principiële vraag of het Voorstel een ‘echte’ Europese vennootschap zou moeten creëren of dat het de bedoeling is dat de EU Inc. sterk wordt beïnvloed door het nationale recht waar de specifieke EU Inc. haar zetel heeft.

Den Haag, 25 juni 2026

Bijlage

Samenstelling van de Gecombineerde Commissie Venootschapsrecht:

mr. drs. R.H. (Reinier) Kleipool, notaris De Brauw Blackstone Westbroek, Amsterdam, voorzitter

mr. Y. (Yvette) Borrius, advocaat Florent, Amsterdam

prof. mr. K.W.H. (Kleis) Broekhuizen, advocaat Keijser Van der Velden, Nijmegen

prof. mr. J.B.S. (Steven) Hijink, advocaat CalcuLaw, Rotterdam

mr. L.W. (Laurens) Kelterman, notaris n/p notarial partners, Amsterdam

prof. mr. B. (Bastiaan) Kemp, advocaat Loyens & Loeff, Amsterdam

mr. C.F. (Charlotte) Perquin-Deelen, advocaat Dirkzwager, Arnhem

mr. M.L.E. (Mariëtte) Plaggemars, notaris Damsté, Amsterdam

mr. H.J. (Hendrik) Portengen, notaris Loyens & Loeff, Rotterdam

prof. mr. G.J.C. (Günther) Rensen, notaris-lid A&O Shearman, Amsterdam

mr. M.H.C. (Mijke) Sinninghe Damsté, advocaat Freshfields, Amsterdam

mr. M.A.M. (Martijn) van Steensel, notaris-lid Van Benthem & Keulen, Utrecht

Secretariaat:

mr. N.J.M. Sjerps

Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB)

Postbus 16020

2500 BA Den Haag

T 070 3307226

E j.sjerps@knb.nl